

Når unge leder børn

Kamilla Märcher Henningsen Madsen og Kamilla Julie Poulsen går i 2.G på Viborg Gymnasium og HF og er unge ledere for minispejdere i Waingunga-stammen i Viborg. (Foto: Jens Ole Sørensen)

Den erfaring unge får som spejderledere kan de bruge i deres fremtidige arbejdsliv.

- Hey, minispejdere ... kom lige herover og lyt efter.

Vi er i kemilokalet på Viborg Gymnasium og HF, men der er mørkt udenfor. Skolen er lukket for længst, men denne aften er der et mylder af små mennesker med spejdertørklæde og højt humør.

Den 17-årige Kamilla Julie Poulsen er på hjemmebane – hun er selv elev i 2.G. på skolen. Denne aften er det ikke hende der lytter og lærer – tværtimod. I aften det hende, der lærer fra sig.

Hun er ung leder i minigrenen i Waingunga-stammen i Viborg, der er en gruppe under Det Danske Spejderkorps. Sammen med den jævnaldrende klassekammerat Kamilla Märcher Henningsen Madsen er hun ansvarlig for tre møder for minispejderne, der ender med mærket "Nørd".

Tre håndfulde minispejdere, i lidt for lange hvide kitler, samles om bordet og kigger nysgerrigt op på deres unge leder, der står med hvid kittel og to reagensglas i hånden.

Hun fører med ord og forsøg de nysgerrige minispejdere ind i naturvidenskabens forunderlige verden.

- Se, hvordan vandet skifter farve til lilla, når vi hælder syre i reagensglasset, fortæller hun og sætter pegefingern på kanten af det lange rør, hvor den magiske forvandling sker.

Øjnene hos tilhørerne er store og munden står for en sjælden gangs skyld stille.

“Børnene har lært nogle nye ting, men det har vi også selv”

Der kigges og noteres med stor nysgerrighed og entusiasme, mens der sættes ild til et stykke kalciumchlorid.

Den anden Kamilla står i røg og damp i den anden ende af lokalet sammen med flere nysgerrige minispejdere.

De sætter ild til ting med forskellig surhedsgrad. Under ordnede og sikre forhold, forstås.

- Okay, nu skal i kigge godt efter, hvilken farve flammen bliver, når jeg sætter ild til den her klump, siger hun og stikker en lille klump kalciumchlorid ind i flammen.

Tilhørerne står på tæer og strækker hals, for at få et blik af den fascinerende blå gasflamme ... der skifter farve til orange.

De skynder sig at notere svaret på deres spørgeskema.

Klogere på børn

De to unge ledere har haft en spændende, men også udfordrende, opgave med at planlægge møderne, hvor naturvidenskab skal fortælles og formidles til børn i 2. og 3. klasse:

- Vi skal kende deres faglige niveau og tage højde for, at alle ikke tænder på naturvidenskab. Vi har lavet forsøgene som "leg med naturvidenskab" og ikke for "skoleagtige". Alt i alt har det været utroligt sjovt og lærerigt. Børnene har lært nogle nye ting, men det har vi også selv, lyder det fra Kamilla og Kamilla i de hvide kitler.

Ansvar og samarbejde

Kamilla Julie Poulsen og Kamilla Märcher Henningsen Madsen er to af fire ledere under 18 år i minigrenen i Waingunga-stammen.

De har været mini-ledere i et års tid og deltager på de ugentlige møder, så ofte som lektier og logistik tillader det.

Begge unge ledere er også aktive i Waingunga-stammens klan - tilbuddet til unge mellem 16 og 23 år.

De har ikke stået alene med hele opgaven, men de har haft ansvaret for tre møder af to timer med knap 30 aktive børn i 8-9 årsalderen.

- Det er ikke svært at have ansvaret for møderne. Vi skal selvfølgelig sørge for overblik over materialer, men de andre ledere er gode til at hjælpe os. Vi kunne f.eks. ikke nå at handle, men de andre ledere hjalp med at købe materialer. Vi var lidt nervøse før møderne, for var der nu styr på det hele? Hvis noget går galt eller er glemt, så er vi gode til at improvisere os frem til et godt slutresultat.

Kamilla Märcher Henningsen Madsen samler skemaer ind efter forsøget.

En lugt af prut

Der lugter lidt af prut i kemi-lokalet på Viborg Gymnasium og HF denne aften. Det skyldes nu ikke de mange mini-spejdere, men derimod en stor mængde rødkål på bordene.

Den farverige knold er snittet i småstykker og oplødt i kogende vand. Efter nogle minutter hældes vandet fra og samles i en kolbe.

Det udføres af af mini-spejderne i lidt for store hvide kitler – ledet af de unge ledere.

Nu står kolberne klar med blå vand. Det hældes i reagensglas, hvor der tilsættes væsker med forskellig surhedsgrad ... og nu skifter farven til grøn, rød og lilla alt efter surhedsgraden.

Minispejderne har – hokus pokus – lavet et flydende lakmuspapir.

De to unge ledere er dybt koncentrerede og hele tiden på stikkerne.

De skal være et skridt foran, så alle minispejdere hele tiden er i gang med noget.

Det er en krævende opgave, at have ansvaret for 30 børn og fem andre spejderledere.

Det hele skal spille fra start til slut - og det lykkedes til fulde denne aften:

- Det er svært at lave aktiviteter, hvor alle børn er beskæftiget på samme tid. Det er også en udfordring, hvis et naturvidenskabeligt forsøg ikke ender som man gerne vil have. Hvis de forventer en eller anden sej reaktion, og der så intet sker ... så kan koncentrationen let ryge. Derfor har vi en spontan leg eller noget andet i baghånden, så vi kan samle børnenes fokus igen.

Snog som afledningsmanøvre

Denne aften hiver de to K'er et trumfkort hen mod slutningen af mødet ... nemlig skolens kornsnog.

Selvom den er i bur er det noget, der kan få små spejdere til at gøre store øjne ... omend ikke alle er lige begejstrede.

Det er et stort arbejde at planlægge tre møder, hvor der er mange forskellige aktiviteter både inde og ude.

Til gengæld har det også givet værdifuld erfaring til de to 17-årige gymnasieelever – OG spejderledere:

- Når man planlægger spejdermøder, bliver man automatisk bedre til at planlægge, vejlede og lede. Det er nogen gode egenskaber, som vi kan tage med os ud i arbejdslivet, når vi kommer dertil. Det er også nogen kompetencer vi kan bruge i vores hverdag, og en erfaring som påvirker vores daglige gøremål og tankegang.

“Man bliver bedre til at planlægge, vejlede og lede ... gode egenskaber, som vi kan tage med os ud i arbejdslivet”

Spejdermødet på Viborg Gymnasium er det andet af tre møder frem mod mærket "Nørd" - et af de nye mærker i Det Danske Spejderkorps.

Målet er, at fascinere og gøre mini-spejderne nysgerrige på naturvidenskab og naturvidenskabelige fænomener.

(Foto: Jens Ole Sørensen)

Verdens bedste uddannelse

Et bærende element i spejderbevægelsen er princippet: Børn leder børn, unge leder unge.

Det er derfor mange kalder spejderbevægelsen for verdens bedste lederuddannelse.

Der starter i en ung alder og som årene går bliver det en helt naturlig ting at tage ansvar for sig selv og for andre. At være til at stole på, at hjælpe andre osv.

En tankegang og et værdisæt, der er grundlæggende i spejderbevægelsen og som de fleste drager nytte af i voksenlivet.

Ringens sluttes

Mødet er ved at være slut. Børnene står i ring. Venstre arm over højre. Hånd i hånd.

Et håndtryk sendes i dyb stilhed rundt i ringen og ender ved en spejder. Han tager håndtrykket i lommen og gemmer det til næste møde.

De starter med at synge: *Spejderbror. Her er min hånd Fast vi kæden slutter. Liljens ring binder som bånd sammen i broderskabs ånd ...*

Mødet slutter - minispejdere spredes for alle vinde – fulde af glæde, lidt klogere og en stor oplevelse rigere.

Nu skal der ryddes op i kemi-lokalet, og så går turen hjem.

I morgen tidlig klokken 8 er det hverdag igen med undervisning for Kamilla og Kamilla på Viborg Gymnasium og HF.

“Vi står pludselig med ansvaret for andres børn, og skal sikre os, at de har det godt.”